

Nr 471.

Av herr **Lindahl m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa ändringar i statens allmänna avlöningsreglemente, m. m.

I Kung. Maj:ts proposition nr 190 till årets riksdag ha föreslagits vissa ändringar i statens allmänna avlöningsreglemente. Sälunda har under rubriken "Ersättning för växlingstjänst m. m." föreslagits, att de enligt 35 § 1 mom. 3 punkten i avlöningsreglementet vid statens järnvägar utgående ersättningarna till *tjänsteman*, som bestrider växlingstjänst, och till *stationskarl*, som fullgör göromål såsom tågklarerare, fortsättningsvis även till sin storlek skola bestämmas av Kungl. Maj:t. Redan tidigare har det ankommit på Kungl. Maj:t att bestämma grunderna för ersättningarna.

Emot den föreslagna ändringen torde icke vara något att erinra. Även efter ändringen synas emellertid avlöningsreglementets bestämmelser i denna del bliva väl snävt avfattade. Ersättning vid tjänstgöring som tågklarerare skulle liksom hittills nämligen endast kunna utgå till stationskarl. Då även trafikbiträden, utan att regelmässigt uppbära lön i befattning avsedd för tågklarerare, fullgöra göromål som tågklarerare, synes det önskvärt att frågan om viss särskild ersättning hålles öppen även för deras del. Detta särskilt som överläggningar om sådan ersättning pågå mellan järnvägsstyrelsen och vederbörande personalförbund.

Åsyftad ordning skulle möjliggöras om ordet "stationskarl" ersattes med ordet "tjänsteman" i ifrågavarande bestämmelse. Vilka tjänstemän som skola erhålla särskild ersättning vid tågklarering skulle då kunna bestämmas av Kungl. Maj:t.

Med stöd av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 190 måtte besluta i enlighet med vad ovan föreslagits.

Stockholm den 17 april 1951.

Lars Lindahl.

Rud. Anderberg.

Gottfrid Karlsson.

Karl Aug. Johanson.